

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat „la loterie”

La

Abonament lunar

pentru

Februarie st. vechiu

invită

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Din motivele pasivității.

I.

În fiecare partid politic trebuie să existe o disciplină, manifestată în fapt, că tot ce se decretează, fie din partea întregului partid, fie din partea unei majorități, mai mari sau mai mici, se decretează în numele întregului partid și are putere constringentă asupra tuturor membrilor înregistrati în partid.

Măncând din acest punct de vedere, atitudinea noastră politică este bine precizată și e destul de lămurită. Cel-ce totuși mai are lipsă de lămuriri, vedește numai, că e om nou în partidul nostru, nu ne cunoaște organizația și nu cunoaște conclusele conferențelor noastre naționale din trecut, cari valabile și obligatoare au fost pentru noi în trecut, și valabile și obligatoare, cu putere de lege, au să fie pentru noi și în viitor, până la o eventuală modificare a lor, făcută eareși prin adunarea noastră națională, în care e reprezentat întregul partid.

Chestia e deci atât de clară, încât nu trebuie mare bătaie de cap și mintea nu trebuie prea mult forțată pentru a o înțelege omul. Și numai acela nu o înțelege, care nu vrea să o înțeleagă. Ear' pentru acesta, și pentru astfel de „aderenți”, nu este loc în sinul partidului nostru, și ei mult mai bine ar face, dacă și-ar forma un partid nou, cu program nou, cu aspirațiuni nouă și cu nouă căi de luptă.

Noi, abateri dela conclusele conferențelor noastre naționale nu putem face, și anume, din motivul, pentru a nu face noi aceea ce guvernul maghiar, cu toate ordonanțele sale ridicole, nu a putut face: să ne nimicim noi singuri organizația și partidul. Ear' până-când conclusele sunt în valoare, și ele sună pentru pasivitate generală față de parlamentul maghiar, — pentru pasivitate vom fi și pentru pasivitate vom pleda.

Cei mai de mult înrolați sub steagul partidului nostru cunosc motivele, care ne-au îndemnat și determinat la timpul seu să recurgem la această armă politică; cunosc conclusele din trecut

ale conferențelor noastre naționale; cunosc și recunosc necesitatea observării unei esemplare discipline de partid, pentru-că numai așa putem face ca partidul nostru să împună și să se impună: pentru ei deci e de prisos înșirarea de motive, cari vorbesc și astăzi destul de elocvent pentru rămânerea noastră pe calea apucată.

Și dacă totuși ne angajăm și ne supunem sarcinei de a le înșira de nou, o facem numai pentru a convinge pe cei mai tineri din partidul nostru, — cari nu sînt din destul orientați, despre tristul și durerosul adevăr, că o amară necesitate ne silește să rămănem tot pe lângă atitudinea noastră politică din trecut.

Săntem siliți să rămănem în pasivitate față de alegerile pentru parlamentul maghiar.

Nu de bunăvoie deci, nu în scopul de a demonstra, și nu în scopul și cu ougetul de a supăra pe stăpânitorii nostri ne-am retras noi în această fortăreață sigură, ci pentru-că nu putem altcum.

Asta se poate vedea de acolo, că unde legea ne-a lăsat și nouă un teren de mișcare, fie cât de mic, ne mișcăm, nu stăm în pasivitate, sîntem chiar activi, foarte activi, bună-oră în comitate. Și nu putem zice că în comitate ni-s'ar fi dat posibilitatea să fim reprezentanți așa cum se cuvine și cum ar cere numărul nostru, pentru-că astăzi nu avem nici un comitat în care am pute forma noi majoritatea și în care am pute introduce o administrație cât de cât favorabilă și prielnică poporului nostru.

Și totuși luăm parte activă la viața publică din comitate; nu pentru alta, decât numai pentru a demonstra că există cam partid, există ca popor, există ca Români, precum vom exista și în viitor câtă vreme sânge românesc va curge prin vinele noastre; și vom exista în ciuda tuturor ordonanțelor de opreliște, emanate dela oameni sus puși, dar destul de inferiori în ale liberei și corecte ougetări.

Așadar, dacă ni-s'ar fi dat numai cât de cât posibilitatea de a fi reprezentați conform demnității noastre naționale în parlamentul țării, sigur că partidul nostru nu de creta pasivitatea, — cel puțin pentru unele din părțile țării locuite de Români, — ci ar fi trimis deputați la dietă, ca aceștia să apere și acolo interesele poporului român, pe cari a rămas acum să le apărăm numai în presă și în comitate.

Vom arăta însă cum am fost puși în imposibilitate din partea stăpânitorilor nostri de a ne valida în parlament, așa cum cere demnitatea unui popor de

trei milioane, care suportă din crunta sa sudoare aproape a oincia parte din toate sarcinile țării, — chiar și în acele părți de țeară locuite de Români, în cari nu există dispozițiuni speciale și legi excepționale pentru poporul român, cum există în una din părțile țării, în Ardeal, unde pasivitatea ni-s'a împins din capul locului, și ni-se impune și astăzi cu tărie, dacă nu vrem cumva, ca prin intrarea noastră în parlament să sancționăm toate actele de volnicie, prin cari șters a fost întreg trecutul nostru și toate legile favorabile nouă, sancționate în toată forma din partea Monarhului.

Trebuie să distingem bine deci între pasivitatea parlamentară a Ardeleilor, și între pasivitatea Românilor din celelalte colțuri de țeară, și separat o vom trata și noi în articolele următoare.

Sibiu, 30 Ian. 1901.

Din Austria. Măne, în 31 l. c. se deschide sesiunea noului parlament în Viena. Diferitele cluburi și-au finit zilele aceste întrunirile, s'au organizat și constituit.

Primele ședințe ale parlamentului nu vor avea însemnătate politică. Luptele se vor începe în jurul alegerii de president. Tratatul în privința aceasta sînt în curs, dar până acum fără rezultat. Se amintește și cav. Bergka, deputat sloven, de candidat la presi-

denție. Între deputații, cari vor face opoziție aprigă sînt și deputații cehi naționali socialiști. Polonii vreau ca, insistând însă pentru împlinirea pretenziunilor lor naționale.

Astfel ziarul „Nova Reforma” scrie, că deputații poloni democrați vor cere la începutul sesiunii, ca gimnaziul polon din Teschen, care e privat, să se statifice.

„Aceasta — zice „N. R.” — va fi prima bombă, care va exploda în Viena”.

În parlamentul austriac vor exploda, probabil, multe asemenea bombe.

Contele Bülow și politica vamală. În ședința din 26 l. c. a dietei prusiene au venit la desbatere vămile agrare. Cu această ocaziune cancelarul Bülow a făcut declarațiuni de mare importanță. El a zis, că guvernul recunoaște situația grea a economiei agricole și are dorința, ca să ușureze această situație. Guvernul regal este deci hotărât a lucra într-acolo, ca produsele agricole să fie protejate de o vamă corespunzătoare și ridicată. Se va nău mai departe guvernul, ca să

de a ajunge în grabă la țintă. Dragostea ce o nutria față de Eva îl da forțe de fer.

Cu instrucțiunea avea puțin de lucru. Micul Ionțiș, băiatul lui Rusan, învăța fără de a fi instruit mult, era deștept și diligent.

Dumbravă la început era stângaci în toate. Neumblat prin societăți, fără de cultură socială necesară și cu timidi-tatea înăscută, nu arare-ori venea în încurcătură.

El își vedea stângăcia și lupta din răpuzeri să o delătore.

Si nu i-a fost greu. Casa deschisă ce o purta Rusan, în care se învîrteau mulți, apoi traiul prin învălmășeala cea mare a orașului, îl schimbă în curând cu totul. Își însuși maniere frumoase, și o poaleală socială de salon, avea curaj în societăți, și în câteva luni suplini tot, ce nu a fost în stare a-și câștiga în toată viața lui.

Între studenții universitari, era între cei mai distinși. Acum avînd și curajul și posibilitatea, își folosea întreg capitalul intelectual câștigat încă din pruncie.

Articolii lui vedeau lumina în cele mai de frunte reviste, novelele lui dau pe psihologul și omul de talent și posesoarele ce începuse a le scrie, erau așa de dornice, așa de dragălașe și naive, încât lumea nu știa îndeejune cum să-l laude.

presente cât mai curînd proiectul de lege cu privire la tarifa vamală.

„De aci încolo, — zice la aceasta „N. Fr. Pr.” — nu mai încapă îndoială, că se intenționează ridicarea vamei pe cereale... Pentru noi, cei din Austro-Ungaria, declarația contelui Bülow are mare importanță. Noi nu o putem privi de un simptom îmbucurător în mersul preparativelor pentru reînnoirea tractatului comercial.”

Din dietă. S'a continuat desbaterea bugetului ministerului de comerț. Oratorii în discursuri monotone, neascultate aproape numai de ministrul de resort, au vorbit despre vicinale, industrie națională, etc. Mai interesant a fost deputatul Polonyi. Pentru a demonstra cum fabricile subvenționate de stat, servesc industria națională, prezentă ministrului trei părechi de ghețe, vîndute de fabrica din Semniș, ca fabricațiuni interne, pe când acelea sînt produse austriace.

Demn de amintit este faptul, că din presiunile camerei s'a făcut propunerea, ca toți deputații să-și ofere onorariul de o zi pentru cassa regnului, ca muncitorilor și servitorilor. Propunerea a fost primită unanim.

Viitorul apropiat. Din întrevederile, ce le-a avut prim-ministrul Selli la Viena, mai de interes a fost cea cu prim-ministrul austriac, Dr. Körber, deși a avut rezultat puțin satisfăcător. În Viena și Pesta se vorbește, că Körber a dat lui Selli informații nesigure și puțin înmîșitoare, cu privire la situația, ce se va crea în viitorul apropiat.

Situația din „viitorul apropiat” se va crea prin atitudinea parlamentului austriac, despre care, în acest moment nimenea, nici chiar Körber nu știe, că va fi capabil de muncă sau nu.

„Tradare de patrie” prin
— fotografare.

Nu de mult am publicat știrea, că din colegiul teologic din Preșova (Eperjes) au fost eliminați șapte teologi pentru nepatriotism. N'am știut, ce crimă au comis cei șapte Slovaci contra patriei, pentru-că să fie eliminați. Acum cetesc în „Egyetértés” motivarea acelei eliminări din estrasul unui proces verbal, luat în chestia respectivă de comitetul executiv și direcțiunea colegiului teologic respectiv.

Nu știu, de nebuni să-și consideri pe Ungurii nostri ori de criminali, de batjocoritori ai civilizațiunii europene.

Zece tineri, soți de carieră, de același sânge, de aceeași limbă, de aceeași su-

ferințe, adunându-se la un loc, decid să se fotografieze împreună. Pe fotografie și-a scris fiecare numele în limba lui maternă, în limba slovacă. Directorul institutului teologic află acest lucru, pornește cercetare disciplinară, ear' rezultatul a fost eliminarea a șapte dintre tineri, pe motivul, că au comis tradare de patrie, prin faptul, că s'au separat de colegii lor unguri, fotografându-se la un loc, și folosind limba slovacă la subscriere.

Eată faptul, în care conducătorii aceluia institut, au descoperit nu numai o demonstrație de sentimente naționale slovacă, ci prin aceasta au văzut atacat renumele patriotic al institutului, ceea-ce e demn de cea mai mare pedeapsă.

Tinerii slovaci în decursul interogatoriului, s'au arătat neînduplecați, adecă n'au voit să neghe, că ei sînt Slovaci, nu și-au exprimat „regrete” pentru „faptul nesocotit” și nu s'au „rugat de iertare” n'au cerșit bunăvoia corpului profesional la judecarea faptului înoriminat. „Această împrejurare — zice motivarea — e o dovadă de încăpăținare și faptul lor nu dovedește numai o tendință slovacă, ci și o demonstrație contra patriei maghiare. Constituțiunea bisericeii luterane nu permite ca să ocupe vre-un oficiu în sinul ei astfel de indivizi, cari se dovedesc de dușmani ai națiunii și ai patriei maghiare. Purtarea lor prezentă oferă o tristă și îngrijitoare privilegie pentru timpul, când ca preoți ordinari ar fi chemați să servească interesele bisericeii luterane din Ungaria.”

O astfel de stupidă motivare a unui fapt, care taie în viitorul a șapte tineri, numai în Ungaria e posibilă. Numai la noi își permit niște ființe fără sentiment de echitate, fără reson în judecata lor, lipsiți de conștiinșitate neapărat trebuincioasă unor conducători, ca pentru un fapt în sine cu totul nevinovat, fără nici o tendință dușmănoasă, să nimicească viitorul a șapte oameni.

Teologi slovaci, cari se cresc anume cu scopul de a lumina poporul slovac, de a fi conducătorii spirituali ai poporului slovac, de a predica cuvîntul lui D-zou, ca preoți, în limba slovacă, sînt eliminați pe motivul ridicol, că s'au scris pe o fotografie în limba lor maternă.

Astfel de proceduri volnice numai niște oameni certați cu mintea și cu conștiința, pot comite. Nu există stat european, unde să se poată întempla o astfel de tiranie. Oăci alt termin nu-i putem da faptului celor din fruntea teologiei preșovene.

Ajunsa volnicia aceasta la cunoștința ministrului Vlassics, ori ba, nu știm; făcut-au teologii eliminați recurs contra acestei scandaluoase proceduri, nu știm. Atăta putem constata, că prin astfel de persecuțiuni, Ungurii nutresc tot mai mult focul urii contra lor la toate naționalitățile nemaghiare. Și acest foc o să-și arză rău odată. — P.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

CĂLUGĂRUL.

— Novellă —

7

de

Emilian.

(Urmare).

IV.

La București — Nicolae Dumbravă parea alt om, și cine l-ar vedea acum, nu ar mai pute recunoaște în el pe călugărul părintele Nicolae Dumbravă, de demult.

Dumbravă și-a executat planul. A lăsat popia baltă, s'a dus în țeară, la București, să-și croiască viitorul și fericirea.

În București s'a dus la Simion Rusan, boier cu avere și cu trecere, Ardelean de origine, dintr'un sat cu Dumbravă.

Bătrânul Rusan a fost cunoscut cu tatăl lui Dumbravă, căci doar' a fost și el sărac în tinerețe.

Om însă fără lene și cu pricepere și strădălnic, a început negoț prin țeara

românească și cu una și cu alta, și-a făcut stare frumoasă, încât avea întinse moși prin țeară, ba și în satul părinților sei, își câștigă o moșioară frumoasă, și în locul hrubei, singura avere părințească ce i-a rămas, azi se ridică o casă frumoasă, ce și-a zidit-o bătrânul Rusan, în nădejdea, ca la bătrânețe să se retragă acolo, de unde și-a deschis pentru prima-dată ochii, acolo să-și închidă pentru cea din urmă dată.

Și Dumbravă nu a calculat rău, când s'a dus la bătrânul. A fost primit cu brațele deschise, și l'a făcut instructor lângă un băiat mai mic ce avea.

— Uită-te dragul meu, — îi zise Rusan lui Dumbravă, conducându-l în o chilie frumoasă, — aici vei ședea tu. Masa mea va fi așternută și pentru tine, puna mea e deschisă pentru tine ori-și-când. Privește-mă, ca pe tatăl tău, că odată am copilărit cu fie iertatul tău tată, pe când și eu eram sărac, și știu ce înseamnă săracia... Ai părăsit preoția și călugăria, să învîi mai departe, — căci doar' numai atăta i-a măturat Dumbravă bătrânului, — bine ai făcut. Tu îți vei avea planurile tale, Dumnezeu să-ți ajute, la mine nu vei duce lipsă de nimic.

Și nici n'a dus din clipa aceea Nicolae Dumbravă, în casa lui Simion Rusan lipsă de nimic...

S'a pus pe lucru, pe studiu, cu rîvna și zelul unui suflet aprins de dorul

Numele lui deveni cunoscut în curînd, și munca lui era plătită bine, așa încât nu era necesită nici-când la puna bunului Rusan, care îl îmbia des să-l ajute cu bani. Dumbravă însă își mulțumia de bunătațe, își câștiga el deajuns, și mulțumia bătrânului, ce-l ține în casă.

— Și atăta-i prea mult pentru mica mea slujbă, — spunea el adese-ori.

Nu trecuse încă anul și Nicolae Dumbravă își vedea visul realizându-se. Pornit pe drumul fericirii alerga repede, cu drag, spre țintă...

Sufletul lui, bun și curat a rămas și în învălmășeala lumii mari, și iubirea originală ce o nutria față de Eva, și care l'a făcut de a apuca acest drum nou — a rămas aceeași, neatinșă: sfîntă și patimășă ca la început.

Își scria des și fiecare din ei par'că își puneau tot sufletul în scrisori. El îi scria de isprăvile ce le face, de fericirea ce-i așteaptă și de iubirea ce i-o nutrește...

Eva îi răspundea îndată... Din girurile ei vedeai fericirea sufletului ei curat. Se vedea cum se lupta ca să scrie în frase frumoase.

Îi scria de teama ce o simte uneori, că el o va uita pe ea, copila săracă și fără multă cultură, că va afla alta...

Alte-ori îi scria, că ce rușine îi va fi ei, când după atăta învățătură el va

fi cu mult mai cult, pe lângă ea, și ea și ea se cultive cât de cât, s'a pus pe cetite, învăța și ea ce poate și cum poate, ca să nu fie chiar prostuță, când va avea să păsească împreună cu el în lumea mare...

Și Dumbravă cetia cu sete aceste scrisori, cu grije scrise, și cu naivitate sinceră. Sorbia fiecare cuvînt, și când isprăvia cu cetitul, lua scrisoarea, dela început și o recetia de nenumărate-ori.

O mică eroare de ortografie, vr'un cuvînt rău întrebunțat, ori vre-o idee naivă, pentru el avea un farmec deosebit, și în estas săruta numele de sub scrisoare: Eva...

Apoi deodată par'că îi fugeau ochii pe șire, și-i răsăria înaintea ochilor ea, în portul ei frumos țărănesc, cu șurțul și cătrînța ei pline de cusături măiestre, cu lina albă ca laptele, veselă și surzîndă, și ore întregi petrecea astfel sub farmecul scenelor din trecut... Min-tea-i sbura spre viitor și fantasia-i aprinsă îi plămădea visuri fericite, palat-n nori și un traiu familiar dulce, alături cu ea...

... Și amorul acesta sfînt îi da puteri spre muncă lui Dumbravă și lupta feroce și cu dragoste pentru eluțarea viitorului ideal.

(Va urma).

Congregația din Arad.

— Raport special. —

— 29 Ianuarie c.

Deschiderea.

Adunarea ordinară a comitatului Arad conchemată pe *Luni*, în 28 Ianuarie st. n. s'a deschis la orele 9 prin noul fișpan *Urban Ivan*. Acesta s'a prezentat acum pentru a doua oară în »diz magyar«, ceea ce atât de bună impresie face la tot soiul de renegați, cari alcătuiesc majoritatea membrilor congregaționali.

Când fișpanul a intrat în de nou ronevata sală comitatensă, aceasta era plină de membri. Românii s'au grupat la masa din dreapta presidiului, ear' galleria deasemenea era plină de Români, dame și domni, cari au venit să asiste la adunare, în care avea să se pertracteze chestiuni de cea mai mare importanță pentru locuitorimea română.

Prin scurte cuvinte fișpanul deschide adunarea, care-l răsplătește cu niște răgușite eljen-uri.

Alegere de protopretor.

Descoperindu-se o sumedenie de fărădelegi în cercul Terno, pe care-l »fericea« un adevărat tip de fisolgăbi-reu cu numele *Kállay Gyula*, acesta »și-a cerut pensionarea. Comisia permanentă a propus primirea demisiei lui *Kállay*, ear' în locul lui a dispus să se facă alegere nouă. Concurenți la protopretura românească a Ternovei au fost doi: *Bolyos József*, pretor în Arad și *Cornel Novac*, pretor în Șiria. Românii s'au grupat pe lângă *Novac*, însă la votarea nominală străinii au majorizat voturile Românilor și *Bolyos* a fost ales, căpătând 199 voturi, pe când *Novac* numai 71. E rușinos, că pentru candidatul ungur »și-au dat votul viriliștii români din *Pecica* și unii din *Curtea*. Rușinos și trist! (Ce zici la aceasta, dle Rusu, d-ta care te lauzi, că »stăpânești« un colț de țară?) În locul lui *Bolyos* de pretor în Arad a fost ales un alt Ungur, cu numele *Fülöp*.

Lupta pentru drepturile naționale.

Numai așa pot să înțeleg lupta, pe care au desfășurat-o Românii în sala comitatului Arad. Comitatu Treiseaune, respective adunătura de reprezentanți a acelu comitat a trimis și comitatului Arad adresa sa cea vestită, pentru-ca și acest comitat locuit de Români, să o »spriginească.

Membrii români, prin înflăcărate vorbiri s'au sculat cu tărie împotriva cererii Săculor și au cerut, ca adresa Săculor să se respingă și peste ea să se treacă la ordinea zilei.

Propunerea comisiei permanente.

În chestia aceasta comisia permanentă, în care Românii nu fac parte, »și-a făcut raport prin protonotarul *Iosif Schill*, un Șvab maghiarizat. Acesta a propus, că legea despre egală îndreptărire a naționalităților, adusă înainte de asta cu 33 ani, fiind și așa învechită și ne mai corăspunzând împrejurărilor actuale, să se șteargă, ear' congregația Aradului să scrie guvernului, ca să alcătuiască o astfel de lege, care să fie potrivită pentru a aplană diferențările dintre naționalități și ideea de stat unitar maghiar și care lege deopotrivă să apere interesele și ale statului maghiar și ale naționalităților.

De altminteralea propunerea comisiei permanente din cuvânt în cuvânt sună astfel:

»După ce art. de lege XLIV. din 1868, ca creațiune dinainte cu 33 ani, în multe privințe are nevoie de modificări, congregația noastră face propunere pentru o astfel de modificare, ca prin ea interesele statului și pretențiunile îndreptățite ale naționalităților să fie îndestulite.

Românii cer ca să se cetească adresa Săculor. Se scoală însă dl *Vásárhelyi Béla* și spune, că nu e nevoie să se cetească adresa Săculor, fiindcă congregația Aradului și așa nu va scrie guvernului în același fel, ca congregația Treiseaunelor.

Cererea cetirii.

După dl *Vásárhelyi*, un aderent al lui *Apponyi*, se ridică. Dl *Mihail Veliciu* și cere să se cetească născutia săculor, cu atât mai virtos, cu cât în adresa din vorbă se cuprind o sumedenie de prostii.

Dl Dr. *Stefan C. Pop* deasemenea e pentru cetire și spune următoarele: Cum puteți d-voastră să vă alăturați la o acțiune ca aceea inițiată de Săculi, când d-voastră nici nu știți ce se cuprinde în acea judecată. O astfel de trecere cu tăcerea peste adresa Săculor e o astfel de apucătură, care mă face să mă mir că un om de talia dlui *Vásárhelyi* e capabil să ceară un lucru atât de absurd. Cer să se cetească adresa Săculor.

Cetirea adresei și votare.

Fișpanul văzând pășirea energică a Românilor și îndosebi a dlui Dr. *Stefan C. Pop*, dispune ca să se cetească cunoscuta adresă.

Elucubrațiunile și espectorările săculiști sunt însoțite de neferite eljen-uri de ale slujbașilor și Evreilor prezenți. Îndosebi pasajul unde se cere ca în tot locul să se folosească numai limba maghiară, Ungurii și Evreii demonstrativ strigau la eljen-uri la adresa Săculor, cari însă au fost după vrednicie ridiculizați de oratorii Românilor, între cari au escelat cu deosebire d-nii *M. Veliciu*, Dr. *Stefan C. Pop* și Dr. *Suciu*.

Punându-se la vot propunerea comitatului permanent, Românii au fost majorizați, dar' învingerea morală a rămas pe partea lor.

Revistă esternă.

Victoria — Eduard VII.

După-cum anunță »Wiener Abendpost« *Archiducele Francisc Ferdinand* va pleca Joi la Londra, pentru a participa la înmormântarea Victoriei.

Din Roma se anunță, că Sfântul Scaun, conform obiceiului tradițional, nu se va reprezenta în mod oficial la înmormântarea reginei Victoria, dar' va fi reprezentat în mod corăspunzător la actul de încoronare a regelui Eduard.

Sultanul va fi reprezentat la înmormântare prin *Turkhan-paşa*, *Karathodory-paşa* și prin *Nazir-paşa*, cari au plecat la Londra. În mormântarea de sigur se va începe Vineri după amiază.

Împăratul german a primit insigniile ordinului »*Jarrettière-i*«, făcute încă de regina Victoria.

La telegrama de condolență a senatului român, regele Angliei a trimis următorul răspuns din Osborne:

Maiestatea Sa foarte atinsă de mărturia simpatiei prezentată de către d-voastră în numele senatului, mă însărcinează de a vă mulțumi sincer.

Șambellanul.

La telegrama camerei a răspuns: Maiestatea Sa mă însărcinează de a mulțumi dlui președinte și domnilor deputați din România pentru dovada de simpatie, ce ați exprimat-o regelui și de care a fost foarte atins.

Șambellanul curții.

Răsboiul din Transvaal.

Cunoaștem durerea, de care era cuprinsă în ultimele zile ale vieții sale regina Victoria din cauza nenorocitului răsboi din Africa-sudică. Agitația ei dureroasă își ajunsesse culmea, când fu informată, că au fost numai invențiuni mincinoase tot ce i-se raportase din partea lui *Roberts*, că ar fi terminat răsboiul. Acum străbat la lumină diferite episoade interesante, cari confirmă, că într'adevăr regina a avut intenția de a pune capăt răsboiului. Eată ce i-se anunță din Londra ziarului »*Nowoje Vremja*« din Petersburg: Regina Victoria a cerut cu puțin înainte de moarte terminarea răsboiului sud-african. Această dorință »și-a exprimat-o în prezența împăratului german. Împăratul s'a declarat gata de a interveni ca mijlocitor de pace între Anglia și Buri. — E întrebarea însă, că ține-se-va *Wilhelm II.* de angajamentul luat, și că ce va face în cazul acesta *Eduard VII.*? Fi-va el în stare, să vadă clar situația, că nu cer interesele Angliei, ci numai interesul de pungă al unor speculanți fără conștiință, ca să se mai continue un răsboi, care numai a compromis și până acum renumele puterii militare a Engliei?

Situația Englezilor în Africa-sudică abia se mai poate îndrepta. Cu toată falsitatea depeșelor lui *Kitchener*, cu tot secretul, ce ține și în ministerul

de răsboi din Londra, este cert, că Buri merg din isbândă în isbândă și că puterea lor trebuie să fie cu mult mai considerabilă, de cum se crede, căci altminteralea, cum ar pute să-și bată joc de o armată de 250.000?

Mai în urmă s'au anunțat luptele dela *Middlefontein* și *Koperfontein*, unde Buri erau conduși de *Delarey*, și unde Englezii au avut răniți: 2 ofițeri și 37 soldați.

În lupta dela *Lychtenburg* Englezii au avut 3 morți și 2 răniți. — Între *Wouterfontein* și *Carolina* a fost o luptă de cinci ore — așa zice *Kitchener* — și cu toate acestea au căzut numai 1 ofițer și 2 soldați, ear' 13 au fost răniți.

Manifestul lui Eduard către armată.

Atât către armata maritimă, cât și către cea continentală, regele Eduard a dat un manifest, în care mulțumește flotei pentru serviciile glorioase făcute pe timpul domniei mamei sale regine. Manifestul se termină astfel: Când vegehez asupra intereselor voastre, plin de încredere mă bizuesc pe credința aceea nedintită, care este fala și moștenirea flotei.

La moartea lui Giuseppe Verdi.

Manifestațiile de jale, ce din toate părțile lumii se îndreaptă spre Milano, sunt dovadă, că omenirea știe să prețuiască și să fie recunoscătoare nu numai potențailor politici, ci și genilor născuți, cari fără să distrugă nimic, alcătuiesc opere cu mult mai statornice decât vastele împărății construite pe milioanele de cadavre ale popoarelor nevinovate.

Înmormântarea lui Verdi se va face Joi dimineața la 7 ore, după d-rinta mortului, în mod simplu, fără muzică, fără flori și fără pompă militară. Regele *Victor Emanuel* a dispus ca Verdi să fie înmormântat pe spesele statului.

Consiliul comunal din *Busseto* a votat 20.000 de lire pentru a i-se ridica un monument și va întreprinde o colecție pentru completarea sumei.

Camera deputaților din *Paris* a decis unanim: »*Franciza jalește moartea marelui compozitor Verdi și se împărțasește la durerea națiunii soroare italiene.*«

În camera italiană deputații tuturor partidelor au adus călduroase elogiile marelui Verdi. S'a hotărât, ca în 7 zile de-arindul să stea arborat stindard negru pe edificiul camerei, să se exprime condolențe consiliului din *Busseto* și *Milano*, la festivitățile jaleice, ce se vor ține în *Milano* peste 30 zile, camera să trimită 5 reprezentanți și în semn de doliu să se suspendeze ședința.

Dela frații din depărtare.

A cui e Macedonia?*)

Bitolia, Decembrie n.

La prima vedere întrebarea, ce pun ca titlu acestui articol, s'ar pără cam ciudată. A cui e Macedonia? Nimic mai simplu, mai lesne de știut. Nu e nevoie de multe cunoștințe pentru a răspunde. Chiar un elev din clasele primare, care n'are decât noțiuni elementare asupra statelor actuale din Europa, va și să răspundă fără ezitațiune, că Macedonia este o provincie, care face parte integrantă din Turcia-europeană. Și totuși nu e așa, deși așa este. Eată de ce: s'a obișnuit lumea cam de mult să vază în Turcia un stat, care mai curând ori mai târziu e merit să peară. Îndosebi vecinii acestui imperiu, statele cele mici — pe cât de mici, pe atât de pretențioase — dau ca iminentă disparițiunea statului *Osmanliilor*. Peste câțiva vreme și se va prăbuși colosul, care veacuri de-arindul puse groaza în Europa-apuseană. Așa zice Grecii, așa afirmă diplomați bulgari și la fel repetă după dînșii Sărbii, în simfonie cu *Muntengrenii*.

Acestor neastimpărați însă, acestor pigmei cu pretenții de gigant, li-s'ar pute pune întrebarea, pe ce și bazează ei calculele, când prezic un sfârșit așa

*) Corespondentul nostru N. B. din Bitolia ne scrie următoarele privitor la scopul, ce-l urmărește prin scrisorile d-sale:

»Având în vedere, că pe deoparte Macedonia este nodul gordian pentru deslegarea chestiunii Orientului, ear' pe de altă parte faptul, că ea e o provincie locuită și de un număr element românesc, subsemnatul, un modest colaborator al prețioasei gazete »*Tribuna*«, am crezut că e bine și folositor ca în câteva articole să arăt adevărata situație a lucrurilor de aci și să deosebesc proporțiunea numerică, în care e reprezentată fiecare națiune de aci și pozițiunea ei față de celelalte.

de apropiat unui imperiu, care la urma urmei tot »și-a mai păstrat ceva din vechea sa forță? Este așa de slabă Turcia? N'are ea armată în stare de a face față pericolului venit din afară? La aceasta a răspuns cu o elocință dureroasă pentru vecinii dela sud, ultimul răsboi turco grec. Dar' e Turcia pradă anarhiei interne, e ea în imposibilitate de a asigura averea și viața supușilor ei, încât să necesite intervenția străină? Nici acesta nu e cazul. Adevărat e, că Bulgarii — faimoșii Bulgari — s'au încercat în repetate rânduri să turbure în Turcia apa, ca mai pe urmă ei să pescuiască în ea. S'au încercat cavalerii toporului — cum foarte nimerit au fost caracterizați — să însceneze simulacre de răscoală, ca pe urmă să bată toba mare și să strige, ca Europa să intervie în Turcia, ca Europa să desmembreze Turcia și să le dea bucata cea mai mare. Dar' aceste încercări au avut rezultate nu se poate mai lamentabile. Pe deoparte populația creștinească din Turcia, pe care o chemau la libertate — libertate bulgărească! — a rămas indefectă la strigățul eșit din pieptul emisarilor umanitarului și astăzi celebrului *Sarafoff*, ear' pe de altă parte atitudinea energică a autorităților turcești, au răpit ori-ce sorți de isbândă unor astfel de încercări.

Încă odată, dar', acelora cari vând pielea ursului, atunci când ursul e încă în pădure, li-s'ar pute face întrebarea: de ce Turcia neapărat în câțiva ani trebuie să dispară, de ce e ea »omul bolnav«, un bolnav, care rupe oasele prețioșilor sănătoși. Însă cu oamei, cari »și-au făcut din această cadere a Turciei crezul lor, cu oamei, cari zi și noapte trăiesc din iluzia, că în curând vor fi chemați la împărțirea unei moșteniri așa de grase, această chestiune nici nu poate fi pusă în discuție măcar. Ar fi o adevărată temeritate pentru acela, care s'ar opinti să-i readucă la realitate lucrurilor, să le scoată din cap ideile lor greșite și această temeritate va deslănti o serie de furtuni peste capul celui-ce ar încerca-o. Unii îl vor blăstema, alții îl vor injura, alții îl vor aminti, ear' alții — oh! acești din urmă — îl vor răsplăti cu un glonț de revolver în tâmplă, ori cu un cuțit în piept. Într-o dată mă privește, declar fără înjur, că numai amator de așa răsplăți nu sunt. Pacinic din fire, am să mă las să fiu acros de curentul care domnește și de acord cu vecinii din nord, sud, est și vest voi zice: da, dreptatea e cu voi, zilele Turciei sunt numărate. Încă puțină trecere de timp și voi veți fi chemați la moștenirea teritoriilor ei.

Din acest punct de vedere, deci, privite lucrurile, Macedonia deși azi e a Turciei, însă cum aceasta e un ce provisoriu, ea mână va încoța de a mai fi a ei. E nu se poate, dar', decât foarte naturală întrebarea dela început: a cui e Macedonia? Și încă neisprăvită bine vorba deodată vor striga din diferite direcțiuni mai multe glasuri, în discordanță unul de altul: e a mea, e a mea. O va pretinde, că fără doar și poate i-se cuvine lui, descendentul lui *Temistocle* și *Leonida*, că Macedonia e pământ pur grecesc și că prin urmare n'are altul dreptul să se atingă de ea. Dar' nu e ea, Macedonia, țeara, care vreme îndelungată a făcut parte din marele imperiu al lui *Stefan Dușan*? Nu e ea patria atâtor eroi naționali-legendari? E deci a noastră, numai a noastră, vor zice cei-ce își trag originea dela luptătorii din *Cămpia cosovo*. Dar' eată că un glas de bas răgușit răsună puternic: pământ bulgăresc e Macedonia, ear' la orizont se desenează cu dînșii rîniți figurile ministe ale *Sarafoffilor* — specialitate, care nu o poate produce decât principatul fundat de *Asparuch*. Și pe când acești mai mititei se agită, se împing unul pe altul, primesc și dau lovitură reciproc, eată că un al patrulea, dar' acesta mare, mai mare decât toți trei la un loc, își ascute deasemenea dînșii, ca să muște cât mai adânc în bucată, care pare a fi așa de plăcută la gust. Acest din urmă pretendent stă deocamdată în rezervă, își ride în barbă, când observă agitațiunile, sforțările neputincioase ale mititeilor și par'că are aerul de a zice: »De giaba vă svircoliți, Macedonia e a mea«. Dar' dacă i-se va pune întrebarea, de ce eata, el va răspunde: pentru-că *mă născu leu*, și va invoca devisa defunctului om de stat german: »forța primează dreptul.

Fericiți locuitori ai patriei marelui *Alexandru*! Se prăpădește lumea de dragoste după țeara lor și pace. Unii zic, că lor li-se cuvine pentru faptul, că oareși-când au stăpânit-o, alții pentru-că e locuită de conaționali de ai lor, alții pentru-că sunt mai puternici. Să nu ne ocupăm însă de cei, cari nu invocă alt argument, decât numai forța. Închipuindu-ne, că dreptatea, ear' nu forța brută va avea victoria finală, cari sunt cei din categoria ceaaltă și ce drepturi invocă ei în sprijinul pretențiilor de a se acapara eventuală a Macedoniei, Bulgarii, Grecii și Sărbii, eată cele trei popoare, cari susțin, că fiecare din ele li aparține provincia, care se numește Macedonia. În ceea-ce privește drepturile, pe cari se bazează, ca să-și legitimeze pretențiile, ele sunt de două feluri: istorice și etnografice. De ele mă voi ocupa într-o scrisoare următoare.

N. B.

Din Făgăraș.*)

— Ianuarie 1901.

Adunarea generală a Reuniunii femeilor române gr.-cat. din Făgăraș și jur.

Adunarea generală de toamnă a Reuniunii femeilor române gr.-cat. din Făgăraș și jur s'a ținut Duminică, în 30 Decembrie st. n. a. t., în locuința d-nei prezidentă, *Zinca Roman*.

După deschiderea ședinței prin d-na prezidentă, se cetește raportul general prin dl secretar *I. Cinteș*. În decursul anului 1900 membrii Reuniunii s'au sporit cu 6 membri fondatori, 13 ordinari și mai mulți ajutători. Membrii fondatori: *Escolența Sa* dl *archiepiscop* și *metropolit* Dr. *Victor Mihályi* solvind cu 10 cor. mai mult de cât e taxa prescrișă; *Rev. Iacob Macaveiu*, vicar; d-na *Carolina Cosgarea*; d-na *Elena Dr. Gherman*; d-na *Carolina Pop* (*Sinca-veche*) și d-na *Pomplia Toflea*. Membrii ordinari: *Carolina Pop* (*Grădiște*); *Ioan Micu*, preot (*Săvești*); *Nistor Langa*, croitor; *Maria Langa*; *Ana Langa*; *Roza Cîntar*; *Paulina Szabo*; *Aurelia Zoltner*; *Eugenia Racean*; *Iulia Darvasi*; *Ana Boeriu*; *Rafira Zagan* și *Iosefina Fulicea*. Membri ajutători asemenea un număr frumuseț, mai mulți din comuna *Săvești* și *Săsciori*. În genere Reuniunea a prosperat și înaintat binisor în acest an.

D-na *Ana Chișorean* cassara Reuniunii prezintă adunării rațiociniul pe 1900. Din acesta se vede că averea Reuniunii s'a sporit în decursul anului cu 343 coroane 26 bani, parte ca taxe dela membri, parte ca ajutoare incușe la întreprinderile d-nelor din comisiunea, emisă în adunarea din primăvară, și însărcinată cu stringerea de astfel de ajutoare.

Întreagă averea Reuniunii cu finea anului 1900 face 7100 cor. 21 bani. Rațiociniul se primește și d-nei cassară i-se dă absolutul.

În legătură se exprimă mulțumiri și recunoștință protocolară d-nelor *Mihaila Dr. Pop*, *Carolina Cosgarea* și *Ana Dr. Motocu*, care însărcinate cu stringerea de ajutoare pe seama Reuniunii, a căror stăruință a fost și încununată de succes.

Se exprimă profundă mulțumire și înaltă recunoștință *Escolenței Sale* dlui *archiepiscop* și *metropolit* Dr. *Victor Mihályi*, pentru-că cel dintâiu între capii de astăzi ai bisericilor române a intrat în șirul membrilor fondatori ai Reuniunii noastre.

Se însărcinează biroul ca prin o adresă să se fie rugat *Escolența*. S'a să binevoiască a primi patronatul Reuniunii, întocmai precum fu primit de antecesorul întru pie memorie fericitul Dr. *Ioan Vanea*.

În fine eschaurându-se punctele din program, d-na prezidentă încheind adunarea mulțumește celor prezenți pentru bunăvoința și interesul arătat prin participare, și întocmai ca și o matroană leagă de inima tuturor ca să nu intre-lase nici o ocaziune de a putea câștiga cât mai mulți membri, prin ce s'ar ajunge mai curând scopul, și s'ar salva ce e mai prețios: tinăra generație de sexul feminin, fiind scopul Reuniunii întemeierea unui post de învățătoare pentru fete.

Să ajute Dumnezeu!

A. S.

Cronica zilei.

Sibiu, 30 Ianuarie n. 1901.

AVIS. Numărul de azi al ziarului nostru este ultimul ce-l trimitem acelor P. T. abonați, care nu și-au reînnoit încă abonamentul: lunar, pe primul cvar-tal și semestru a. c.

Administrația ziarului »*Tribuna*«.

Necrolog. Subscriși cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor, că bunul și preaiubitul tată, moș și socru *Ioan Pop*, membru fondator al Asociațiunii culturale române și al Fondului de teatru, proprietar, după un morbre-pentin, în etate de 76 ani »și-a dat nobilul su suflet în mâinile Creatorului în 27 l. c. Osămintele pământești ale scumpului defunct s'au astrucat spre vecinicia odihnă azi, în 30 Ianuarie, la 10 ore a. m., în cimiterul gr.-cat. din *Domnii*. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvântată! Domnii, la 27 Ianuarie st. n. 1901. Luisea Pap măriată Cocian, fiică; *Florian Cocian*, ginere; *Maria*, *Corneliu* și *Florian*, nepoți.

Profesor universitar în pensiuie. Dr. *Lindner Gustav*, profesor de drept public dela universitatea din *Cluj*, din cauza sănătății sale zdruncinate și a vârstei înaintate, a trecut în pensiuie.

*) Deși sosită așa de târziu, publicăm această corespondență, pentru-că se spun în ea lucruri frumoase. Rugăm însă pe onor. noștri corespondenți, să fie mai punctuali în relatarea întâmplărilor din viața noastră publică.

Red.

Earăsi Gasparides. În nr. 231 anul trecut al ziarului nostru am dat știri despre isprăvile lui Gasparides, ce le face pe Câmpie și pe Târnave, cum și despre osândirea lui la tribunalul din Elisabetopol. Gasparides trebuia să fie expulsat din Ungaria, dar partea aceasta a sentinței se vede, că nu s'a executat. Un corespondent al nostru ne scrie, că Gasparides și acum se află pe la Luduș, continuând isprăvile sale «cavaleresti».

Ei bine, întrebăm oficiile maghiare: oă până-când vor să sufere pe acest aventurier să turbure liniștea pacincilor cetățeni? Aceasta e o neglijență păcătoasă.

Deodată cu aceasta constatăm, că preotul, care a îndemnat pe Gasparides să puerdă agresiv față de părintele Nirășteanu este dl Iuliu Bucur din Gâmbuț, și nu Ioan Bucur din Sângheorgiul-de-Câmpie, cum ne raportase greșit corespondentul nostru.

Câți juri sunt în Ungaria? După o statistică edată din curând de ministrul de justiție, la Curie sunt 8 președinți de senat, procuror de coroață 1, președinți de tablă 11, juri de Curie 35, președinți de senat la tablă cl. I. 10, cl. II. 11, primi procurori cl. I. 7, cl. II. 5, juri de tablă cl. I. 107, cl. II. 115, locuitori de primi-procurori cl. I. 7, cl. II. 6, președinți de tribunal sunt 53, juri de tribunal, de cere și procurori, cu rangul de juri de tablă 120; juri de tribunal și procurori cu gradul VII. de salar cl. I. 68, cl. 68, cl. III. 59, juri în gradul VIII. de salar cl. I. 469, cl. II. 450, subjuți și viceprocurori sunt 1152.

Un nou refugiat. Deputatul Molnár Béla, cumnatul fostului ministru-președinte Wekerle, a fost denumit *atașat comercial în Italia*. Numitul deputat era unul dintre cei mai apriși aderenți ai vechiului liberalism. Simțind nesiguranța viitoarelor alegeri, de cu vreme și-a esoperat un post de — *atașat comercial*.

În Tîrgul-Mureșului, devenind vacante ambele cercuri de deputat agitația pentru noue alegeri s'a pornit deja. Candidați guvernamentați sunt: *Gerréb Béla*, primarul orașului și Tauszig Hugó, director de bancă.

Din Bucovina. *„Deșteptarea”* serie următoare: Asociațiunea clerului a proclamat în una din ședințele sale pe d-nii Dr. I. Turcan și prof. univ. Eus. Popovici membrii onorari, având în vedere distincțiile merite ce și-au câștigat acești doi bărbați pe terenul bisericesc și național. Săptămăna trecută o deputațiune de opt preoți s'a înfățișat la ambii domni, înmanând diplomele respective. E mângâitor, când în timpuri grele cum sunt aceste prin cari trecem acum, clerul nostru se strînge din un spontan sentiment de solidaritate și încredere, în jurul probaților și conducători.

Testamentul lui Verdi făcut în Aprilie 1898, a fost desăvârșit și din el se vede, că *averea marelui artist se urcă la 5 milioane de lire*. Din suma aceasta trei milioane le-a lăsat spre scopuri filantropice.

După noua conscripție *Tușnadul* are 4413 locuitori, *Chichinda-mare* 25.358, *Orșova* 4517, *Făgărașul* 6332 (avea 5851 în 1890), *Sighetul-Marmăției* 16.470 cu miliția 17.835, *Beiuș* 3663, *Careii-mari* 15.156.

Influența. În Făgăraș și în comitatul întreg de mai mult timp grasează influența în mare măsură, încât medicii de abia mai reșebesc cu cercetarea bolnavilor. Mai multe casuri s'au sfârșit cu moarte.

Din pungășiile „patrioților”. *Kerics Iván*, cassar la gara din O-Besse a defraudat 2000 de coroane din casă și apoi a șters-o. L-au prins însă și l-au așezat în temnița din Neoplanta.

— *Violet Otto*, directorul Reuniunii comerciale de îmbrăcăminte din Budapesta a comis o mulțime de abuzuri la Reuniune, între altele a păpat și cautiunile bieților angloai ai Reuniunii. Este sălășliu și acest pungaș la răcoare.

Regina Victoria ca educatoare. Ca dovadă despre felul distins de gândire al reginei Victoria cu privire la creșterea copiilor sei, servească următoarea scrisoare trimisă de ea către instructorul acestora:

„În privința aceea sunt în clar, că *copiii mei trebuie să aibă mare temere de Dumnezeu și de religie, să aibă acele sentimente de evlavie și de iubire, care le recomandă tatăl nostru cel cereș pentru copiii sei, nu însă sentimentul de frică și de groază*. Credința despre moarte și despre viață după moarte nu e permis să li-se predea într'un mod neliniștitor și mărginit. *Educațiunea trebuie să fie cu adevărat morală*. Trebuie să li-se samene în sufletul lor *principiile despre adevăr și de aceea educații trebuie să fie bune și curate* și prin esemplu viu să influențeze asupra copiilor”. Aceste principii pline de înțelepciune pedagogică au fost totdeauna și maxime de viață ale reginei și ale soțului seu. — Multă lume ar putea lua esemplu în privința educațiunii dela regina Victoria.

Kitchener prins de Buri. Într'un ziar german se aduce știrea senzațională, că Buri l-au prins pe Kitchener, comandantul suprem al armatei engleze. Dacă ar fi adevărată știrea, atunci asta s'a putut întâmpla numai, când deunăzi Buri au atacat un tren panterat, în care se afla și Kitchener (în 24 Ian). Se știe însă, că Kitchener a trimis raporturi de pe câmpul de luptă și în 26 Ianuarie. Că odată prințându-l, Buri s'îi fi dat earăsi drumul chiar lui Kitchener, — cu greu ne vine a crede.

Sinucis. Din Bistrița ni-se depeșează, că *Teodor Boca Someșanul*, agentul mai multor bănci de asigurare, s'a sinucis.

Camera advocațială din Cluj, în ședința sa ultimă a șters din numărul membrilor sei pe dl avocat *Ioan Coșeriu* din Alba-Iulia, de oare-ce dl Coșeriu, în urma zdruncinării sănătății a încetat de a mai practica ca avocat.

Se caută *„Tribuna”* anul 1887, nr. 27, 28, 150, 152, 185, 186, 202, 218, 219 și 220; anul 1889, nr. 26, 137, 191, 192, 193, 194, 195, 196 și 274; anul 1893, nr. 228 272, până la 31 Decembrie ori oăți numeri ar fi; anul 1896, nr. 97, 126, 140 și 143. Fiecare număr se plătește cu 25 bani la dl *Emilian Micu* în *Belincz*, Temesmegye, Ungaria.

ECONOMIE.

Banca austro-ungară.

Bilanțul primului an după privilegiul cel nou se deosebește puțin de cele din anii premergători. În anul trecut banca și-a înmulțit filiațele și și-a mărit în mod considerabil stocul metalic. Venitul curat a scăzut cu 1.839.000, participarea statului a crescut cu 893.000 coroane.

Totale operațiunile băncii prezentă suma de 6.092.673.553 coroane, un scăzământ față de trecut de 66.494.581 cor.

Suma reprezentată prin bani și suluri de aur s'a ridicat la 919.606.550 cor., stocul de argint a crescut cu 26.340.000, o dovadă, că în comerțu nu sunt primite bucușorile monede de argint. *Intregul stoc metalic* face 1.218.099.000 c., *bancnotele* în circulațiune 1.494.023.320 cor. *Cambii* erau în portofoliu la finea anului 454.490.000 coroane, *lombardul* era 319.500.000 coroane. *Circulația de giro* s'a ridicat la 24.517.1 milioane cor. În afacerile de comisiune s'au obținut 329.340.000 coroane. *Depozitele* administrate de bancă reprezintă o valoare de 1620 milioane coroane. *Imprumuturi cu ipotecă* s'au acordat în suma de 6.797.000 coroane. *Revirementul cassei* a fost de 54.423.9 milioane coroane, *fondul de rezervă* a scăzut la 10.282.382 c. *Valoarea edificiilor* și *fondului instruit* sunt socotite cu 17.736.195 cor.

Venitul brut a fost de 26.713.906 c., scăzând *cheltuielile* în sumă de 10.205.845 cor., rezultă un *venit curat* de 16.508.061 cor., din cari 81.806 s'au alăturat la *fondul de rezervă*, 162.161 cor. la *cel de pensuni*, *acțiunarii* capătă 11.955.000 cor. (*dividendă* 5-693%), și *statul* 3.567.546 cor. (Ungaria 1.419.000 cor.)

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

„*România Ilustrată*”, revistă politico-literară, apare în București la 10 a fiecărei luni. Directori: Ioan Rusu Abrudeanu și George Rădulescu. Sumarul nr. 2: Take Ionescu (cu portret), de dl G. Rădulescu. — Cronica, de Emil. — Oamenii școalei (cu trei portrete), de dl D. Teleor. — O călătorie romantică, de dl Al. Ciurcu. — Diferențul cu Bulgaria, de dl Ioan Rusu Abrudeanu. — Lupta pentru trai la Polul antarctic (cu 6 ilustrații), de dl G. I. Sigala. — Arhive ideale, de dl Ionescu-Gion. — La Adamklissi, de dl Gr. Tocilescu. — Prietenii poporului (comedia, actul II), de Ywann. — O administrațiune părintească (cu portret), de dl Vasile I. Rusu. — Convenția dintre stat și Banca Națională: două broșuri (cu portret), de Disconto. — Jurații nostri, de dl Elian. — Românii în străinătate (cu portret), de Sportsman. — Mănăstirea Văratec (cu ilustrație), de dl I. R. A. — Carnetul lui. — Recensii literare.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Din darurile împărțite în ajunul Nașterii Domnului, între săracii din Sibiu, de *„Reuniunea sodalilor români din Sibiu”*, fiind împărțită și pe lângă alți mulți — aproape toți elevii școalelor populare române de aici, cu vestimente diferite, cu încălțăminte și cu deale mănăcării (colaci, poame și zaharicale), subscrisii învătători ne vedem plăcut îndemnați a exprima în numele elevilor nostri cea mai adâncă simplită mulțumită, mai întâiu onor. comitet al numitei Reu-

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

niuni în frunte cu stimabilul domn președinte Victor Tordășianu (inițiatorul afacerii), apoi tuturor donatorilor, precum M. St. doamne protectoare Minerva Dr. Brote și celorlalți stim. doamne și domnișoare, cari au ostenit cu colectarea, aranjarea și distribuirea darurilor.

Nespusa bucurie a micuților, este cea mai sigură dovadă, despre efectul bun ce a avut distribuția darurilor și lacrimile multora vărsate de bucurie văzându-se în așa chip ajutați și mângăiați să le fie celor mai sus amintiți de cea mai deplină satisfacțiune, că ostenele d-lor puse în serviciul unei cauze atât de umanitare a avut cel mai mare efect.

Bunul Dumnezeu se-î țină ca și în viitor se poată continua creștinescul obicei.

Sibiu, 2 Ianuarie 1901.

Coman Gligor, invătător.
Lazar Negrilă, invătător.
Candid Popa, invătător.
Toma Joandrea, invătător.

MAI NOU.

Țarul, regele Sârbiei și principele Bulgariei.

Belgrad, 29 Ianuarie n. Regele Sârbiei și principele Bulgariei, cu ocaziunea Anului-Nou, au trimis Țarului o *felicitație comună*, în care între altele, se cuprind și următoarele:

„Dorim sănătate deplină Maiestății Voastre imperiale, guvernare fericită spre gloria marelui nostru protector și spre binele și înflorirea popoarelor slave din Balcani”.

Țarul a răspuns prin adresa următoare:

„Mulțumesc Maiestății și Alteței Voastre regale pentru salutul și felicitările comune și doresc din inimă, ca *popoarele mele slave* din Peninsula-Balcanică să înflorească și să se desvoințe”.

POSTA REDACȚIUNII.

Câmpeni și Arad. În nrul viitor.
M. în P. D-ta ai dreptate, că la noi se scot trei foi: „Tribuna”, „Tribuna literară” și „Foala Poporului”. Lucrările d-tale vor fi bine-venite pentru ori-care din aceste.

Bibliografie.

Flamarion în românește.

Camil Flamarion, celebrul scriitor francez, care și-a pus frumoasa țintă vieții sale să popularizeze știința *astro-nomică*, este cunoscut la toate popoarele culte. Nu este limbă, în care scrierile sale de astronomie să nu fie traduse — dacă nu toate, apoi unele din ele — și să nu fie cu drag citite. Flamarion introduce în frumsețile sistemului solar cu lumile-i numeroase și te familiarizează cu știința astronomiei fără să observi, că la adecă el face știință și încă una dintre cele mai abstracte științe, — așa fermecător și metodicul seu de predare. Îți povestește de minunile cerești, de stele, de planete, de pământ, de câte toate și într-aceasta te trezești numai, că ai intrat în probleme grele, de cari de bunăvoie mulți nu se apucă, părându-li-se prea grele, prea obositoare și poate chiar necuprinse cu mintea lor. Stilul narativ, ușor și plăcut din scrierile lui Flamarion, te face însă să îndrăgești aceste probleme, să cauți a pătrunde în esența lor, și astfel fără să observi îți dai de-a gata cunoștințe elementare din astronomie împreună cu dorul de a ști tot mai mult, de a cunoaște tot mai temeinic tainele minunate ale universului.

În aceasta stă meritul lui Flamarion și de aceea sunt așa de cu drag citite scrierile lui. Dintre scrierile lui au fost traduse până acum în limba română *„Urania”* și *„Sfîrșitul lumii”*, ear zilele trecute dl B. Marian a făcut accesibilă publicului român scrierea „*Ce-i ceriul?*”, una dintre cele mai frumoase și mai instructive scrieri ale astronomului francez.

Pe 232 pag. 8° în cartea „*Ce-i ceriul?*” ni-se vorbește — așa cum Flamarion știe vorbi — despre cer, astronomie ca știința universală, pământul cu mișcările lui și urmările acestora: ziua, noaptea, anul, călindarul; aparatele optice și observatorii, sistemul lumii, soarele, luna și eclipsele ei, planetele, cometele, zodiile etc., dându-ne o lectură și plăcută și instructivă. Dl B. Marian a făcut un bun lucru prin traducerea acestei cărți și asemenea bun și folositor lucru vor face toți cari și-o vor procura și o vor citi. Cartea, pe lângă conținutul științific în cele de mai sus cuprinde portretul și biografia autorului și numeroase figuri în text. A apărut în editura librăriei David I. Benvenisti (*Craiova*, strada Justiției 28) și costă 1 leu și 50 bani.

„Sâmbăta morților”.

— Voci din presă. —

„*Noua Revistă Română*” serie următoare: *„Sâmbăta morților”*, dramă din popor, localizată de *Teodor V. Păcăpian*. — Ionel, fiicul unei văduve sărace, iubește pe Ileana fiica lui Petrilă, un morar avut și sgârbit, ce nu putea suferi pe Ionel. De giaba sunt toate demersurile primăreșei pe lângă Petrilă, acesta numai se infurie și suferințele Ileanei se înmulțesc. Petrilă cere dela Ileana să nu mai audă cântecul de fluier al lui Ionel, și el de dragul Ileanei își sfarmă fluierul, singura lui mângâiere, dar' cu el deodată se mântuiește și credința, nădejdea inimii lui. De necaz pleacă la cărcimă, aici se întâlnește cu groparul care îi spune că la 12 se vîd în cimiter toți cari vor muri în cursul anului. Ionel pleacă la cimiter să vadă dacă morarul, care este oficios, nu este între morții anului. Aici adoarme și în vis i-se arată că a văzut pe Ileana Pleacă grăbit și desperat, întâlnește pe morarul și pe groparul. Morarul din unele vorbe ale lui Ionel deduce că Ionel l-a văzut între cei-ce vor muri. Aceasta îl înspăimîntă și se îmbolnăvește, Ileana curioasă vine și ea la Ionel și îl întreabă, el îi mărturisește că a văzut-o. Acum Ionel nu mai are nici liniște, își propune să iee lumea în cap, dar' mai vrea să vadă odată pe Ileana, se duce la ei în ogradă. Morarul bolnav eșie se-și ascundă comora, se întâlnește cu Ionel și cade mort. Vine Ileana și-i strigă: Uoigă. El desperat pleacă din sat. Ileana e bolnavă și înainte de moarte prin stăruința preotului iartă pe Ionel și îi roagă să-i cante afară din fluier, ca odată în vremurile fericite; moare în cântecul fluierului.

Dl *Păcăpian*, de altfel recunoscut ca bun traducător, a localizat cu mult succes această piesă, care are multe părți instructive pentru popor. Teatrul Ardelenilor este în formare, și deocamdată se reduce la reprezentațiile tinerilor diletanți, cari sunt foarte răspândite, interesându-se de ele cu multă dragoste chiar și țărani. Repertoriul acestor reprezentații e cules aproape tot din comedii lui Alexandri și Vulcan. *„Sâmbăta morților”* e chemată să introducă în teatrul popular al Ardelenilor și drama. Localizarea dlui *Păcăpian* corespunde ideilor și modului de gândire al țărânului.

„*Țiganiada*” sau *„Alexandria ai figănească”*, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preasculit *Ioan Budai Deleanu*, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cr.

„*Enciclopedia Română*”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul „Asociațiunii”. A apărut fasc. XXII. al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzând cuvintele Libelula — Manliu.

Numărul articolelor acestui fascicol trece mult peste 1000, și anume conține restul literei L și vre-o 500 cuvinte cu inițiala M. Partea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii, și anume articolele istorice și biografice românești, de astă-dată ni-se prezintă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar' care e pe deplin justificată prin importanța surselor. Dintre aceste articole remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucaci, Lugo, Lytuon (D. Onciul), Malat, Maior, Maiorescu, Măldărescu, Mănestire, Mangra, Maniu, Manliu, etc. Igiena: Lupus, Mălaiu, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schimb, Licheni, Limba, Limbrie, L'Independance Roumaine, Linne, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingstone, Lobkowitz, Locke, Londra, Lombroso, Lonyay, Loteria, Ciril Lucari, Ludovic, Luna, Lupu, Lupul, Luther, Lutherana biserica, Lyon; Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Maimuta, Malaiezi, Mamifere, Mandievski (Dr. Sbiera), Mangan, Manifest, etc.

Indeosebi amintim îngrăjirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tractate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Onciul cu profunzitatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuri largi și de folos real, sînt articolele igienice luate de academicianul Dr. Felix, cel mai competent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și indeosebi botanica, deasemenea e bine reprezentată, și în-trece scrierile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrațiunile amintim biseri, cile românești din Lugo, unul dintre cele mai importante centre ale Românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depost general pentru România; E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea în-treagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de *Teodor Raica*, profesor gimnasial. Ploesti, Tipografia „*Democratul*”, 1899. Format 8° mare, 160 pagine.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl *Raica*, e merit pentru lumea politică din România, dar' din nenorocire ne priește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbaților nostri, cari se interesează de politică. În marea criză politică națională, care nici astăzi nu s'a sfârșit, dl *Raica* aruncă prin studiul seu o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situațiunea noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: *Documentele românești din arhivele Bistriței*, partea I. de N. Iorga.

Prețul 4 lei.

„*Insula morților*” novelă de R. Voos, tradusă de *Andrei Băseanu*, profesor în Brașov. Prețul 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 30 Ianuarie n. 1901.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Jamboffy, colonel, Forr, director, din Brașov; Daniel, inginer din Voila; Baumgarten, arhitect din Budapesta; Kocsinka, notar, Kicsiny, econom, Stroia, econom din Nădlac; Nagy, Gellert, Pollak, din Budapesta, Jonas din Alba-Iulia. Balaban, Bressnitz, din Viena, comercianți; Grafius, privatier din Sighișoara.

Hotel „*Mellner*”: D-na Fál, privatieră, Honak, inginer, din Alud; Narossy, voiajor din Budapesta; Bogdan, comerciant din Tulgheș.

Teatrul orăgenesu în Sibiu.

Direcțiunea Leo Bauer.

Joi, 31 Ianuarie n. 1901.

Die Geisha,

sau:

Die Geschichte eines japanischen Theaters.

Operetă în 2 acte, de Omen Hall.

Începutul la 7 ore seara.

Oursul pieței din Sibiu.

Din 30 Ian. n. 1900.

Hărțile-monete române	Cump.	18.70	vînd.	18.80
Lire turcești				
Imperiali (16 R° aur)				
Ruble rusești		2.46		2.54
Galbeni		11.28		1.340
Napoleon-d'ori		19.12		9.200
100 Marce germane		117.50		117.80
Livre sterling		24.—		24.2

Bursa de Budapesta.

Din 23 Ian. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	117.—
„ „ 4%	92.35
„ „ val. cor. 6%	99.10
Imprumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.60
Leur. pentru regularea Tisei și Seghedin	140.—
Renta de hărți austriacă	98.15
„ de argint austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Leururi austriace din 1890	185.50
Acțiunile băncii austro-ungare	1700.—
„ „ de credit ung.	678.—
„ „ de credit austr.	685.75
Scrierile fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni imperiali	11.40
Napoleon-d'ori	19.16
Mărci 100 imp. germane	117.65
Londra 10 Livre sterlingi	240.60

Bursa de Viena.

Din 28 Ian. n. 1900.

Renta de aur 4%	117.—
Renta ung. v. c. 4%	92.20
Imprumutul căilor ferate ung.	91.70
Bonuri rurale ung.	91.35
„ „ croate-slavone	92.70
Renta de hărți austriacă	98.35
„ „ argint austriacă	98.15
„ „ aur austriacă	11.15
Leururi austriace din 1890	186.60
Acțiunile băncii austro-ungare	1693.—
„ „ de credit ung.	670.—
„ „ de credit austr.	668.75

Bursa de București.

Din 10 Ian. v.

5%	Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	76	
5%	am. 1881	90	5%	urb. Buc.	79
5%	1892	91	5%	Iași	73
5%	1893	91	Banca Națio.	22.10	
4%	1894	76	„ Agricola	287	
5%	1899	76 1/2	„ României	210	
4%	90.94	77	de scont	210	
4%	1896	76	Dac. Rom.	388	
4%	1898	76	Naționala	890	
Convertite rurale.		—	Patru	—	
6%	Obl. c. B. 1888	—	Construcții	22	
5%	1890	—	Basalt artificial	—	
5%	1895	—	Tramv. nou	—	
Fonc. rur.		92 1/2	Baia centrală	90	

Deschidere de prăvălie.

Mare deposit pentru sezonul de primăvară de stofe de tot felul pentru

îmbrăcăminte de bărbați și copii.

Stofe de modă străine și indigene, flanelă, țoale de cai, postav de halina, postav pentru biliard, lână de oaie ș. a.

Croitorie proprie.

Hainele se fac după comandă prompt și pe plac.

Prețuri moderate. — Serviciu bun.

P. Gottfriedt,
strada Cîsnădiei 24.

[29] 1—2

O damă română,

văduvă, din clasa inteligentă, descendentă unei familii alese, trecută de 50 de ani, care vorbește perfect limba germană și sârbă, în cele casnice foarte îndemânică și pricepătoare, dorește a fi angajată într-o familie mai aleasă ca conducătoare în economia casnică, cu condiții neesagerate, — eventual și pe lângă vr'un domn mai în etate, având și garanță pecuniară.

Pentru adresă a se îndrepta către redacțiunea „Tribunei“.

[30] 1—6

Avis.

—*—

La notariatul din comuna Kudsir (comit. Hunedoarei) află aplicare numai decât un scriitor de notar deprim în afacerile notariale cu posedere deplină a limbii maghiare. Preferiți aceia cu esamen de notar. Salar lunar 90 cor. A se adresa către respectivul notar.

Procopiu Herlea,

[25] 2—8 not. com.

Colectați

mărci postale folosite

din toate țările și de orice sorte, chiar și de cele mai comune — pentru creșterea și instrucția băieților săraci, cari o să devină preoți. Suveneri religioase frumoase, cu deosebire cruci, cununi, medaile cu Sf. Antoniu și Domnul Isus Christos se împart din Praga. Informațiile și espedițiile se se adreseze la **Bureau Bethlehem, Bregenz** (Vorarlberg). [413] 6—25

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul comun

1901.

Prețul 40 bani + 10 bani porto. Venzătorilor li-se dă rabat convenit

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. îl trimite franco pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni

Pentru tipar responsabil Iosif Marcell.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la „Sfântul Iosif“ în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/4 flacon fl. 6 — 1/2 flacon fl. 3.50.

Depărtează toate ecrescențele și așezările unsoase, fără a cauza stricăciune pērlui. Întreține vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modălcile de pe mușchi și răcoare toate apăriderile; în-doșești o foarte sigur leac contra poachelor, umfăturilor de glezne, modălcilor dela copite, genunchilor groși, modălcilor de pe vine, oselor îngroșate, umfăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contu-siunile.

Praf de nutremēt-Hotter pentru cal și vite cornute

1 pachet 80 cr.

Escelet adăos la nutreț pentru a conserva animalului puterea și să-tăteas; folositor la toate boalele de rinichi, de beșică și de nervi.

Unsoare-Hotter

contra osului mort

1/4 borcan fl. 2. — 1/2 borcan fl. 1.20. Depărtează osul mort și ecrescențe de os chiar și în casuri în-vechite, după întrebuintare de 4—6 săptămâni.

Preparate veterinare

cele mai escelente ale timpului modern, conform numărărilor ateste, neîntrecute în efect de nici unele mijloace de acest soi.

Să se ceară numai **preparate de ale lui Hotter** și să nu se primească altele.

Depozit în farmacii și droguerii.

Speditorie principală:

Farmacia la „Sfântul Iosif“ Viena XII/2, calea Schönbrunn nr. 182.

Depozit principal la:

Dr. Emil Budai, farmacie orșenească în Budapesta, piața primăriei, la Dr. Leo Egger & I. Egger, farmacia „Palatin“ în Budapesta VI, bulevard Văcz 17, și la Ios. Török, far. în Budapesta, VI., str. Király 12.

Correspondențe și românește.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapăte și training. E cu surprinzător efect întrebuintat și la toate urmărilor de prea mari sforțări, la ologire, reumă și înepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru aștarea poftii de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; escelet leac contra orbalțului. [157] 75—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și înucieri de ud la cai, cum și contra umfăturilor la vitele cornute.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Aluașiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —24
» Trifoilul	» —20
Costan T., Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprivire din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a **Ardealului**, și cu deosebire **Munții-Apuseni**, patria lui Eorla și Ianou, să cetească scrierile lui **Silvestru Moldovan** anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi **Zarandul și Munții-Apuseni,**

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„**Liga română**“, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicățiune unei trebuințe ce n'ar'adever se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numărul singuraticel a 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna“.

→ Apare de două-ori pe lună. ←

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiu-român 20.

Cu cola orarea celor mai distinși literați.

Leetura cea mai aleasă.

Un număr 1 coroană.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„**Tipografia**“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale: — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dînsii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.